

[Handelsministeren.]

lærlinge, blevet omlagt til fagklasseundervisning. Denne omlægning har medført, at undervisningen, der inden for disse fag hidtil er givet på ca. 340 tekniske skoler, har måttet henlægges til ca. 30 dagskoler og et lignende antal aftenskoler, og elektrikerfaget har for ganske nylig truffet bestemmelse om en lignende centralisering af undervisningen inden for dette fag, hvilket vil medføre, at undervisningen her bliver givet som dagkursus på 12 skoler.

Jeg har opholdt mig forholdsvis udførligt ved de ændringer, der er gennemført for lærlingeundervisningens vedkommende, fordi denne undervisning har så stor betydning for de allerfleste af de tekniske skoler, men også inden for andre tekniske undervisningsområder er der i de senere år sket en betydelig udvikling. Den stærke udvikling, vi er inde i, gør det rimeligt, at staten forøger sit tilskud og sit tilsyn, men gør det også naturligt, at reglerne herom fæstnes ved en lov, der i stort omfang kan karakteriseres som en rammelov; for udviklingen går så stærkt på dette område, at det vil være praktisk, at enkeltreglerne hurtigt kan tilpasses til udviklingen.

Forinden jeg gør nogle bemærkninger om selve lovforslagets bestemmelser, vil jeg gerne pege på den voldsomme udvikling af ingeniøruddannelsen på teknika. Medens der for blot fire år siden blev optaget omkring 500 elever om året på teknika, er tallet i indeværende finansår steget til 1 090. Samtidig med den stærke stigning i tilgangen til de forskellige ingeniøruddannelser er undervisningen i de senere år blevet ændret; det har derfor været nødvendigt at indrette adskillige nye laboratorier og undervisningslokaler og at ansætte lærere, der udelukkende underviser på teknika. Denne undervisning har som følge heraf fået et sådant omfang, at et udvalg, handelsministeriet har nedsat i 1955 med den opgave at foretage en gennemgang af teknikas undervisningsmæssige, administrative og økonomiske forhold, har overvejet

spørgsmålet om udskillelse af teknika som selvstændige læreanstalter. Som det fremgår af udvalgets indstilling, der er optaget som bilag 1 til forslaget, har det imidlertid ikke været udvalget muligt at anvise et bærekraftigt økonomisk grundlag for en sådan ordning, og udvalget har derfor foreslået, at teknikas status indtil videre oprettholdes uændret.

Udvalget har lagt vægt på, at der tilvejebringes mulighed for disse læreanstalters fortsatte udvikling, og finder det ønskeligt, at kontakten mellem teknika og de interesserede erhvervskredse lovfæstes. Da det er særdeles betydningsfuldt, at der skabes så gode vilkår som muligt for denne ingeniøruddannelse, har jeg ment som en foreløbig ordning at kunne følge udvalgets forslag om oprettelse af undervisningsudvalg ved de enkelte skoler og nedsættelse af et særligt tilsynsråd for teknika.

Som tidligere omtalt er det lovens hovedprincip, at skolernes ledelse må være ansvarlig for skolernes drift og økonomi. Der er derfor i loven ikke optaget bestemmelser om, hvorledes skolerne skal tilvejebringe dækning for den del af udgifterne, som ikke ydes gennem statens tilskud. De kommuner, hvori skolerne er beliggende, yder ofte væsentlige tilskud til driften, og det er meget ønskeligt, at ikke blot skolernes hjemstedskommuner, men også andre kommuner bør være interesseret i at yde tilskud til skolernes drift.

Ved spørgsmålet om kommunernes tilskud kan man naturligt anlægge to principper. Tilskuddene kan dels betales af de kommuner, de unge kommer fra, dels af de arbejdsgivere og kommuner, der bagefter anvender de unge, der er blevet uddannet på skolerne. Jeg skal på dette sted ikke lægge mig fast på nogen ensidig opfattelse af denne problemstilling, men nøjes med at udtale håbet om, at kommunerne i videst mulig udstrækning yder tilskud til skolernes drift.

Lovteknisk havde det måske været naturligt at optage de nærmere regler for drifts-